

[slim:me:rick]

[**ver:schijnt** : 7x per jaar- **losse**: nummers : f 3]
• uitgave • Stichting • **SLIM** •

2

[maart:1992]

ADVERTENTIE INDEX

- AVSblz 26
- Sommerblz 21
- ABN/AMROblz 26
- House of Soundblz 21
- De Kapperblz 21
- RCSblz 26
- OKZblz 26

Info over advertentie:
Annemiek van Straten
tel : 01833 - 3316

Backline

blz

Chronologie

blz

De Gorcumse popsien

blz

De liefde voor popmuziek

blz

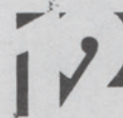
Coulissen

blz

Een stem uit Noord

blz

Een stem uit Oost

blz

Pictures

blz

De Slimmerick verschijnt 7 x per jaar. Donateurs ontvangen het blad gratis. Losse nummers kun je bestellen door per exemplaar f 3,00 over te maken op giro 342983 tnv SLIM Nieuwendijk. Donateur kun je worden door f 10,00 over te maken op bovenstaand gironummer onder vermelding Donateur. Momenteel zijn er 344 donateurs.

De oplage van deze Slimmerick is 450 stuks. Redactie: Bert Strik, Hylke Tromp, Bertan v.d. Veer, Piet v. Vught. Bijdragen van Aart Roza, Marc G., Henri v. Faassen, Hans Jongenotter, Jacob v.d. Kind, Mike Doulis, Peter Groené.

Opmaak en Lay-out Ronald v.d. Ende, Strip Richard v. Rijswijk, Druk OKZ-Tilburg, Info Rijkswal 26-Woudrichem.

Geen lawine

blz

Sweet memor y

blz

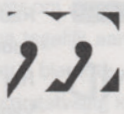
Emigranten

blz

GMS

blz

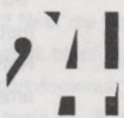
Haarhorst

blz

Watersport?

blz

Strip

blz

Om een Slimmerick te vullen over de Arkelstad Gorcum is een koud kunstje zou je zeggen: daar is in het verleden al zoveel heibel en tweestrijd geweest en daar gebeurt zo bitter weinig, dat je er een boek mee zou kunnen vullen. Inderdaad is dat mogelijk, maar dan moet je een maandenlang onderzoek doen en daar ontbrak de tijd voor. We volgden de volgende strategie: we nodigden een aantal Gorcummers uit om een bijdrage te leveren en waakten ervoor, dat we geen doublures zouden krijgen. Op deze manier wisten we maar liefst zeven inwoners (en ex inwoners) van de stad te mobiliseren. Via het roemruchte Jongeren centrum Moksha, de zeventiger jaren, Pop Promotie, 't Kruithuis en het Muziekproject van de Haarhorst hoopten we in de huidige tijd terecht te komen. Helaas vielen enkele toezeggers af, zodat er wat gaten in de geschiedenis gekomen zijn. Met twee bijdragen van gorcumse muzikanten, een peiling hoe de Gemeente over de zaak dacht en de mening van de Muziekschool denken we de zaak toch aardig in het pak te hebben. Misschien leveren de gepubliceerde stukken reacties op, die we graag zullen plaatsen. Onze verontschuldiging als je vindt, dat het vollediger had gemoeten.

KLEINE PRIJS VAN DE ALBLASSERWAARD

Op zaterdag 25 april zet jongeren centrum ELEKTRA in Sliedrecht de deuren open voor het jaarlijkse popevenement "De Kleine Prijs van de Alblasserwaard", een wedstrijd voor amateurgroepen uit de wijde omgeving.

De prijswinnaar krijgt een optreden op het ook al jaarlijkse Tuinfeest, dat zal plaatsvinden op 20 juni, ook in ELEKTRA. Verder krijgt elke deelnemer een opname van het eigen optreden. Voor opgave moet je, vóór 14 april, een demo en een kort verhaaltje over de groep opsturen naar ELEKTRA, Postbus 1012, 3360 BA Sliedrecht, onder vermelding van 'Kleine Prijs'. Selectie van de groepen die meedoen aan het concours gebeurt in de derde week van april.

Vragen? Bel Henk of Mario van ELEKTRA op nummer 01840-14273.

THE END OF AN ERA

Radio Luxemburg op de middengolf stopt ermee. Het einde van een tijdperk! Vanaf 1933 zond dit station uit op "two-o-eight medium wave".

Voor de ouderen onder de lezers een monument.

In de jaren '50 en ook nog '60 was het voor velen, met AFN (American Forces Network, de radio van de Amerikaanse

bezettingsmacht in Das Reich), de enige bron voor populaire Amerikaanse muziek. Verder was het ook de eerste hier doordringende commerciële zender. De tijd werd altijd aangeduid met de toevoeging "it's Bulowa watch-time".

Dit waren de beste radiobronnen, totdat een hele tijd later de Noordzee onveilig werd gemaakt door de piraten, die nog weer later in Het Bestel doordrongen onder de naam TROS.

In het Dordtse 'Zwijnzicht' is op 5 maart een concert van NATION OF ULYSSES (fugazicore) om 2100 uur. Op 9 april is er een neurocorefestival met FOREHEADS IN A FISHTANK, KEATONS en WHIRLING PIG DERSIVISH. Adres van 'Zwijnzicht': Grote Kerksbuurt 1, Dordrecht.

PROGRAMMA ZWIJNZICHT

DOKTER POP

Oplettende bezoekers van het simplistische 'Piet Vroon Instituut' zagen hem al aan de muur hangen; neerlandse eerste echte doctor in de popmuziek; Paul Rutten. Op 30 januari j.l. promoveerde de drie- en dertigjarige Rutten in Nijmegen op grond van zijn studie naar de hitmuziek in Nederland in de periode 1960 - 1985. Samengevat komt zijn studie er op neer dat de Nederlandse hitparade in die periode werd overheerst door Engels/Amerikaanse producties en dat drie van de vier liedjes over de liefde gaan... the same old song dus. Maar er staat natuurlijk meer in zijn studie. Het gaat ook om meer; vooral om meer inzicht te krijgen in de invloed van muziek op de jongeren. En die invloed is volgens Rutten bepaald niet te verwaarlozen. Opvallend is dat de hitcultuur in de onderzochte periode maar zo weinig veranderd is; hits blijven de grote gemene deler van de populaire muziek. Zijn proefschrift moet het overigens zonder stelling doen. Vroeger was dit verplicht tegenwoordig niet meer. Als Rutten er dan toch een had moeten verzinnen, zo vertelde hij aan dagblad Trouw, dan was dit wellicht de

volgende stelling geweest: "De wetenschap gaat meer en meer op de hitparade lijken. Het gaat namelijk steeds méér om het aantal publikaties, dan om de kwaliteit ervan". Volgens ons zal "hitmuziek in Nederland in de periode 1960 - 1985" (uitgever Otto Craamwinkel - Amsterdam f 39,50) hoog in de publikatie-parade eindigen. We gunnen het hem in ieder geval van harten.

... van de Nederlandse hitparade in die periode werd overheerst door Engels/Amerikaanse producties en dat drie van de vier liedjes over de liefde gaan... the same old song dus. Maar er staat natuurlijk meer in zijn studie. Het gaat ook om meer; vooral om meer inzicht te krijgen in de invloed van muziek op de jongeren. En die invloed is volgens Rutten bepaald niet te verwaarlozen. Opvallend is dat de hitcultuur in de onderzochte periode maar zo weinig veranderd is; hits blijven de grote gemene deler van de populaire muziek. Zijn proefschrift moet het overigens zonder stelling doen. Vroeger was dit verplicht tegenwoordig niet meer. Als Rutten er dan toch een had moeten verzinnen, zo vertelde hij aan dagblad Trouw, dan was dit wellicht de

... van de Nederlandse hitparade in die periode werd overheerst door Engels/Amerikaanse producties en dat drie van de vier liedjes over de liefde gaan... the same old song dus. Maar er staat natuurlijk meer in zijn studie. Het gaat ook om meer; vooral om meer inzicht te krijgen in de invloed van muziek op de jongeren. En die invloed is volgens Rutten bepaald niet te verwaarlozen. Opvallend is dat de hitcultuur in de onderzochte periode maar zo weinig veranderd is; hits blijven de grote gemene deler van de populaire muziek. Zijn proefschrift moet het overigens zonder stelling doen. Vroeger was dit verplicht tegenwoordig niet meer. Als Rutten er dan toch een had moeten verzinnen, zo vertelde hij aan dagblad Trouw, dan was dit wellicht de

... van de Nederlandse hitparade in die periode werd overheerst door Engels/Amerikaanse producties en dat drie van de vier liedjes over de liefde gaan... the same old song dus. Maar er staat natuurlijk meer in zijn studie. Het gaat ook om meer; vooral om meer inzicht te krijgen in de invloed van muziek op de jongeren. En die invloed is volgens Rutten bepaald niet te verwaarlozen. Opvallend is dat de hitcultuur in de onderzochte periode maar zo weinig veranderd is; hits blijven de grote gemene deler van de populaire muziek. Zijn proefschrift moet het overigens zonder stelling doen. Vroeger was dit verplicht tegenwoordig niet meer. Als Rutten er dan toch een had moeten verzinnen, zo vertelde hij aan dagblad Trouw, dan was dit wellicht de

Chronologie

Al in de zestiger jaren ontstond in Gorcum het gesubsidieerde Open Jongeren centrum Moksha aan de Krabsteeg. Daar trad het crème de la crème van de toenmalige popmuziek op, waaronder America en Fairport Convention. Het centrum was berucht in die dagen. Men bouwde af met twee succesvolle Strandfestivals, waarna het licht langzaam uitging met enkele optredens, die plaatsvonden in de Krab (een nieuwe naam voor hetzelfde gebouw). Organisator was toen OF Producties (Otto Haitsma en Frank van der Meijden?), dat ook aangename dingen deed in de Nieuwe Doelen (ondemeer CCC Inc., Kayak en Finch). Pop Promotie Gorcum nam het

roer over en organiseerde veel optredens in de Kofbaan met diverse hoogtepunten (Herman Brood, The Nits) en wat publieksaantallen betreft weleens dieptepunten. Men gaf er op een bepaald moment de brui aan. De commerciële cafés namen het roer over en vooral café De Keizer deed veel, totdat geluidsoverlast en verandering van eigenaar roet in het eten gooiden. Toen bleven over 't Buitenbeentje en Parkzicht en nieuwkomer Harlem Nights, dat na slechts enkele bluesavonden ook te kampen kreeg met geluidsoverlast. Harlem Nights is overigens gevestigd in de lang geleden beruchte kroeg de Pul in de Hazewindhondstraat. Enkele malen was ook de

Nieuwe Doelen het toneel van popconcerten, maar de klapstoelen verhinderden ultbundig te worden, terwijl ook de foyer met de gladder parketvloer niet voldeed. Blijft over buurthuis de Haarhorst, dat sinds jaar en dag zo nu en dan een popavond organiseert. Destijds groepenpresentaties van de VMM (Vereniging voor Moderne Musici), tegewoordig als uitvloeisel van het Muziekproject van het buurthuis. De jaarlijkse zomerfeesten op de Grote Markt trekken nog steeds een groot publiek, hoewel dat in de zeventiger jaren met the Outsiders en de de koppeling van Alquin aan MC5 ook al het geval was.

De Gorcumse popsien:

Gorcum:

30.000 Inwoners

4 Voetbalclubs

3 Tennisclubs

1 Subtropisch

zwembad

13

Ouwelullenkroegen

2 Jeugd kroegen
(lekker netjes)

1 of 2 Disco's

2 Theaters

2 Bioscoen

Zie daar sportief en cultureel Gorcum, niemand hoeft zich te vervelen. Hiemee viert "onze Metropool" dus weekend.

Sommige jongeren willen weleens iets anders bijv. een bandje zien spelen of op loeiharde muziek een potje pogoën. Dan zit je in Gorcum dus goed fout. Ja, je kan wel naar een Blues bandje gaan kijken, want dat heeft men elke week wel in één of andere kroeg, maar als je dat nu kut muziek vindt? Kortom, er zijn geen alternatieven evenmin als initiatieven. Hoe komt dat nou? Voor mij een vraag en voor U waarschijnlijk ook.

De popsien is op sterven na dood. Dat komt natuurlijk omdat er zo

weinig ont plooiings mogelijkheden aanwezig zijn. Er is wel het Kruithuis waar je als band kunt oefenen, maar dan moet je wel effe je eigen P.A. installatie meenemen. De huidige beheerder, Pieter Groené probeert er het beste van te maken maar wordt teveel door de gemeente in de gaten gehouden. (Die denken zeker: zo'n ouwe headbanger zal er wel een zootje van maken als wij er niet op letten).

De SLIM had gewoon in Gorcum moeten zitten of in ieder geval de mensen die het destijds opgericht hebben. Want het ligt natuurlijk aan de mensen zelf. "Als je niks ondemeemt gebeurt er ook niks" hoor je weleens

maar er had allang wat moeten zijn dan hadden er wel jongeren en oudere geweest die het voortzetten. SGPO bestaat alleen nog op papier en heeft het Kruithuis onder beheer.

Natuurlijk komen er goede bands uit Gorcum en er is een oefenruimte en er is ook een mogelijkheid om je eerste ervaringen op te doen. Maar je ontgroeit de stad snel dus om nou te zeggen dat er een bruisende popsien is? NEEN.

Je leert er mee leven dat het nu eenmaal zo is en je zoekt podia en clubs gewoon ergens anders. Het beste is gewoon verhuizen naar een echte stad waar echt wat te beleven valt. Get me out!

Marc Götterdämmerung

Götterdämmerung.

De liefde voor de (pop) muziek.

door Aart Roza

Hoewel psychiatrische hulp aanvragen te ver gaat, kan ik me nog steeds zeer gefrustreerd voelen over het feit, dat in Gorkum geen echt jongerencentrum meer is. Wanneer ik kopij zit te verwerken voor de rubriek Funmachine in de Merwepost, ben ik bijna jaloers, dat zo iets in een dorp als Nieuwendijk wel bestaat. "Een gat" noemen we zo'n plaatsje vaak denigrerend, maar op poppodiumgebied heeft men het daar toch maar lekker voor elkaar. Net als in Sliedrecht (Elektra) en Leerdam (Jungle). Een podium waar betaalde krachten met, of alléén maar vrijwilligers zorgen, dat er op regelmatige tijden goede livemuziek te horen is. Natuurlijk zijn er in Gorkum zogenaamde muziekcafé's, die regelmatig programmeren en vaak nog goed ook, maar er blijft een hiaat.

Hardrock is in Gorkum bijvoorbeeld een ondergeschoven kindje om maar te zwijgen van underground. The Ex won de BV Popprijs, omdat de band al jarenlang bezig is met het maken van tegendraadse, maar veelal wonderschone muziek, maar in Gorkum speelde de band nooit. Ook The Urban Dance Squad niet, of Gotcha! Ik prik er maar een paar, want er zijn

tallose voorbeelden. Sinds het wegvallen van Stichting Pop Promotie Gorkum, waarvan ik sinds de oprichting in 1975 tot het opheffen in 1989 voorzitter ben geweest, is er trouwens geen mogelijkheid meer om groepen in de categorie van de laatste twee in Gorkum op te laten treden. Of zie je Gotcha! al in De Nieuwe Doelen staan?

Een schandelijk gemis in een plaats, die zich een regiofunctie toe dicht. Misschien is die op vele plaatsen aanwijsbaar, maar in ieder geval niet (meer) op popgebied. En als geboren en getogen Gorkummer schaam ik me daarvoor. Maar mezelf iets verwijten doe ik in geen geval, want ik heb met een aantal wisselende kompanen tussen 1973, toen Gorkums laatste jongerencentrum Moksha sloot (tegenwoordig toetert alweer sinds jaren de plaatselijke harmonie De Bazuin in het gebouw aan de Krabsteeg) en 1978 geprobeerd een nieuw centrum van de grond te krijgen en vervolgens nog tien jaar in (voor namelijk) De Kolfbaan, voor zover daarvoor de (financiële) mogelijkheden werden geboden, met enige continuïteit konserten en festivals georganiseerd.

Wat ons in het begin echter voor ogen stond, was een á-commercieel centrum. Dat klinkt enigszins verraderlijk, want dan wordt al gauw gedacht, dat er alleen maar tegentonen worden geprogrammeerd, maar wat ons voor ogen stond was een centrum, waarbij geen (financiële) binding was met een bestaand (horeca) bedrijf. Toen ons in 1975 gebleken was, dat de mogelijkheid om Moksha, desnoods onder een andere naam, nieuw leven in te blazen, uitgesloten was, richtten we Stichting Pop Promotie Gorkum op, met als doelen een jaarlijks (inter) nationaal popfestival op te zetten, maandelijks konserten te organiseren, maar zeker ook om een multifunctioneel popcentrum van de grond te krijgen. Een gebouw waar konserten konden worden gegeven, maar waar tevens kon worden gerepeteerd door bands en als het even kon, ook nog kon worden opgenomen. Bovendien moest het gebouw zoveel mogelijk open zijn voor (oudere) jongeren om zich te vermaken, zonder de verplichting (meerdere) konsumpties te gebruiken, iets wat je in een commerciële zaak nu eenmaal wel hebt.

Tussen 1975 en 1978 hebben we werkelijk alle denkbare legale wegen bewandeld om zoiets in Gorkum van de grond te krijgen, tot aan het toenmalige ministerie toe en vooral, ere wie ere toekomt, mijn huidige medemanager bij El Kroppo, Peter Smit, heeft in die periode naast het "normale" Pop Promotiewerk zo gigantisch veel tijd en energie aan de zaak besteed, dat het me bevreemdt, dat hij zo rond Koninginnedag nog steeds niet met een lintje is bedacht. Of hij het zou accepteren is iets anders. Maar het uiteindelijke resultaat is 0,0 *(nul komma nul).

W e werden in 1978 eenvoudigweg weggestreep tegen buurthuis Het Klaverblad in de Gildewijk. Daar ging de beschikbare poen naar toe. Natuurlijk was het nodig dat in de Gildewijk een buurthuis zou verrijzen, maar dat dit ten koste moest gaan van iets totaal anders als een multifunctioneel pop centrum, is op z'n minst een opmerkelijke inschattingfout geweest van de toenmalige plaatselijke overheid. Bij een van de vele gesprekken die gevoerd werden in het Gorkumse stadhuis meldde een

dominee, die op dat moment ook deel uitmaakte van de een of andere "beoordelingscommissie", dat hem in een vorige standplaats gebleken was, dat zo'n jongerencentrum toch maar een verzamelplaats werd van drugs verslaafden. Op mijn vertwijfelde repliek, dat die mensen er in het echt waren en dat je ze daar misschien zou kunnen helpen, werd niet gereageerd.

H et multifunctionele popcentrum kwam er toen niet en is er ook nooit gekomen, want als we op gezette tijden, onder meer in een lijvige popnota, op de zaak terugkwamen, of er ten stadhuize een wethouder op aanspraken, was het gemompelde antwoord altijd iets in de trand van: "Dat centrum van jullie zal wel altijd een utopie blijven".

W el kwam er een **popcentrumintelerant**, maar behalve repeteren en vergaderen kan daar verder weinig worden uitgericht. Stichting Pop Promotie Gorkum mocht de daarop volgende jaren blij zijn op tijd te weten of ze subsidie zou krijgen voor het komende jaar en of het aangevraagde bedrag ook gehonoreerd zou worden.

H et jaarlijkse popfestival werd steeds afgewogen tegen andere (weinig pop) activiteiten, zodat daar geen enkele continuïteit in kon komen. Een groot (inter)nationaal popfestival, bijvoorbeeld in het Lingeboos, waar we naar toe wilden groeien, is er dus nooit gekomen. Die maandelijkse Kolfbaanavonden zijn gebleven tot in 1988, maar toen was de stichting financieel al zoveel beknot, dat over een redelijke continuïteit in de programmering niet meer gedacht behoefde te worden. Het enige dat we konden doen, als je een beetje logisch nadenkt, was de zaak opdoeken.

D at hebben we gedaan, met grote pijn in het hart. Want we wisten dat bijvoorbeeld de bands, die aan het begin van dit stukje werden aangehaald, wellicht nooit in Gorkum zouden spelen. Overigens is die Kolfbaan inmiddels geprivatiseerd en herschapen in een partycentrum en of men daar nu zit te wachten op genoemde bands is uiterst twijfelachtig.

W at rest is het plezier, dat we tienduizenden mensen uit de

(wijde) omgeving van Gorkum hebben geboden met honderden acts van de meest uiteenlopen de pluimage. Maar zelfs dat weegt niet op tegen de ergernis over het ontbreken van een multifunctioneel popcentrum en een jaarlijks terugkerend (inter)nationaal popfestival in Gorkum. Mede door mijn huidige bemoeienissen met het popbedrijf hebben voornoemde mislukkingen mijn liefde voor de (pop)muziek echter niet opzienbarend geschaad. Want dat zou pas echt erg zijn!

Aart Roza

(drumde van zijn 12de tot zijn 22ste in een aantal Gorkumse groepen, waarvan Enoch Arden, met ondermeer Ron Krop, Bert van Meeuwen en Johan Tol, ook aan de "overkant", het meest tot de verbeelding sprak, was tussen 1975 en 1989 voorzitter van de Stichting Pop Promotie Gorkum, schreef over popmuziek tussen 1975 en 1977 in het Nieuwsblad voor Gorinchem en Om streken, van 1976 tot 1983 in de Lingeboos en vanaf 1983 tot op heden in De Merwepost en is sinds 1986 samen met Peter Smit manager van El Kroppo).

SLIM

PRESENTEERT

30 mei

in
XINIX

Rijksweg 109
Nieuwendijk

OVERS DWARERS

Nog onbekend, maar daardoor
niet minder goed lees de
volgende keer meer hierover in
de Slimmerick

Morzelpronk

Aanvang: 2100 u

Entrée: fl 7,50
(fl 5,00 voor donateurs)
(SLIM & XINIX)

coulissen

Gorcum!
O, Gorcum!
Buiten of

binnen de waterpoort, het blijft behelpen. Buiten de café's die af en toe muziek brengen, gebeurt er niks.

De evenementen die eenmaal per jaar plaatsvinden, zijn te prijzen. De Haarhorst met zijn jaarlijkse groepenfestival is hierbij het enige interessante initiatief.

Maar waar is het kleine podium dat de rest van het jaar pakt? Gorcum kan met zijn inwoneraantal een klein podium met een frequente programmering best aan.

Niet zo groot als de Kolfbaan; daar heb je niets aan, want dan moet er steeds grote

publiekstrekkingen komen en die kosten veel geld. Nee, het moet een zaaltje voor hooguit 200 personen zijn.

En dan programmeren in een goede coördinatie met XINIX en ELEKTRA. Om de twee weken een groep, voor gages die lopen tot maximaal 400 gulden.

Geen commerciële bands, want het niet-commerciële circuit is groot genoeg.

Zoiets kan alleen worden gerund met vrijwilligers, met ondersteuning door een welwillende gemeente. Er

moet geen aanspraak worden gemaakt op een grote jaarlijkse gemeentebijdrage, want dat doen ze waarschijnlijk niet. Stel dat je gemiddeld per keer 250 gulden aan gage kwijt bent. De inkomsten komen van de bar (ook op andere avonden) en van de entree's bij een optreden. En dat is te doen.

Het pand en de inrichting moeten in één klap worden gerealiseerd. Dat moet gebeuren door een actie, waarin steun wordt verworven van de gemeente (bijvoorbeeld voor de best wel beschikbare rijkssubsidies), van lokale geldgevers en van een vaste groep van donateurs.

XINIX is een goed voorbeeld voor de exploitatie, SLIM is een goed voorbeeld voor de organisatie.

Je hebt er een initiatiefgroep voor nodig van zo'n 5 personen; het kost een paar jaar om zo'n zaal op te zetten.

Waar blijft zo'n initiatief, Gorcum?

Laten we het maar op de muziek houden, want wachten op Gorcum kan lang duren.

Voor de geïnteresseerde

door Hylke Tromp

muziekminnaars weer de gebruikelijke aanbeveling, nu een cassette.

Op de kabel in Den Haag heeft Cor Gout, met friends, een wekelijks programma, Radio Mondain den Haag, een verslaggeving van subculturele activiteiten in den lande, en vooral veel muziek.

De uitgenodigde groepen maken een speciale sessie voor de microfoon. Cor en de zijnen hebben nu een cassette uitgebracht met een groot aantal van deze sessies. De cassette 'De Sessies #1' is bij Cor te bestellen: Javastraat 27 A, 2585 AC Den Haag, 070-3650865. Het geeft je de mogelijkheid om een flinke verkenning in de underground te maken, want waar moet je anders nieuwe klanken vandaan halen!

Zijn programma dreigt overigens onder de discodruk te bezwijken. Laat de VPRO maar eens verstandig zijn en zijn per 1 oktober uitbreidende zendtijd gebruiken om een aantal programmamakers van de marge naar een fatsoenlijke plaats te helpen.

Ik vrees dat het niet zal gebeuren.

Een stem uit Noord.

Mike Doulis

Tijdens een gezellig uitje in het Land van Heusden en Altena kwam het ter sprake dat de mogelijkheid bestond een stukje te schrijven in de Slimmerick. Omdat ik al heel lang lid ben en als enigste van de overkant kom n.l. uit Arkel, leek het me wel wat dit te doen in het kader van Gorkum of Gorinchem special. Er zaten geen maar aan behalve dan dat ik niks positief over de heer H v.d.Dool mocht schrijven. Maar toevallig mag ik Hans een goede gitarist en normaal persoon vinden, die best te pruimen stukjes schrijft in de krant. Heel toevallig heb ik van nacht over hem gedroomd; ik droomde dat ik een drugsdealertje was in wiet (wietdealertje dus) en dat Hans me oppakte en toevallig een undercover narcotica agent was. Was me dat een nachtmerrie

zeg..... Je zal wel denken dat dit verzonnen is, maar niets is minder waar. Enfin. Over de Gorinchemse popmuziek kan ik kort zijn. Poppromotie Gorinchem is door gebrek aan subsidie en door op sommige avonden te weinig bezoekers ten onder gegaan. De oudere jongeren van deze club zijn El Kroppo en de Klapkauwgoms gaan promoten. Dus ook..... De sessies in Parkzicht zijn opgebrand. De Haarhorst is begonnen met een Workshop; een dure workshop leader leert enkele jongeren daar een paar eenvoudige nummers. Ja, subsidie doet wonderen, maar het is er wel gezellig want ik doe zelf ook mee met de workshop en waarschijnlijk komen er eerdaags ook sessies. Dus gewoon open podium en toegankelijk voor ieder. En natuurlijk wordt er door andere bands ook driftig

gemusiceerd, zoals Baroque en Bolle Frank en de Bluesknakkers; ahum wat een popbands. Helaas is de goeie oude tijd voorbij; sex drugs & rock'n roll is niet meer, ververde jongetjes met V.W.O. opleiding en rijke pa's pakken een gitaartje etz. Vroeg of laat wordt het allemaal weer disco en House; kút dus. Nee, dan de Tol; daar gebeurt het. Geen goede muziek maar wel teuk en zonder rangen en standen lekker musiceren, net als in Gorinchem dus, want daar is ook best te leven. Maar toch in het Brabantse land is het leven goed; anders bleef ik wel aan de andere kant van de rivier. Net als al die andere Gorkummers die in de Tol musiceren.

Mike Doulis

9
g s p e r

Een stem uit Oost.

Pieter Goene

Over het Gorcumse kan men kort zijn: voor Popmuziek wordt niet veel gedaan. Een uitzondering is de Haarhorst waar nog wel eens iets gebeurt (Jongpop, Muziekles, Sessies) en 't Kruithuis waar bands of artiesten kunnen repeteren. Hopelijk gaat de Stichting Arkelstad welke nu al het Klaverblad en de Haarhorst beheert, ook 't Kruithuis beheren. Onderhandelingen hierover met de Gemeente zijn gaande. Nadat de Gemeente had medegedeeld geen vertrouwen meer te hebben in de Stichting Gorcums Popoverleg en ze de toegang tot het gebouw 't Kruithuis had verboden kwam alles neer op de nek van een persoon, iets wat eigenlijk niets veranderde maar het gaf geen prettig gevoel. Je kon nergens op terugvallen, op niemand

een beroep doen, geen subsidie aanvragen, om maar eens iets te noemen. Hopelijk gaat de Gemeente in op de voorstellen van de Stichting Arkelstad. Het is namelijk beter om over popmuziek te praten met mensen die iets doen met popmuziek, dan hierover te praten met de Gemeente die (begrijpelijk) heel anders denkt. Afsluitend kan ik melden dat steeds meer mensen 't Kruithuis weten te vinden. Er zijn nog steeds wensen, maar wie heeft die niet: een zanginstallatie, backline, meer kasten, akoestiek kan beter en er moet meer gaan gebeuren dan repeteren: lessen, sessies, concerten etc. Maar daarvoor zijn mensen nodig die tijd, energie en frisse ideeën willen leveren. Maar dan moet die ouwe hap maar eens opstappen. Krijg eerst de nieuwe lichte maar eens wakker! Alle

bands uit Gorinchem die nu kritiek leveren, moeten maar eens laten zien hoe het moet of hoe het ook kan. Even een opmerking over het artikel in de laatste Slimmerick (De gids red.). Hier wordt de indruk gewekt dat na 1 of 2 jaar repeteren men achteraf 10% of 20% korting kan krijgen na een jaar onafgebroken huur (minimaal twee dagdelen per maand). Het is zo dat na een jaar onafgebroken huur 10% korting mag worden gegeven en na twee jaar 20%. Dus band A huurt met ingang van 1.1.92 om de week een dagdeel a f.25,- per dagdeel. Met ingang van 1.1.93 gaat de band f.22,50 betalen (=10% korting) en met ingang van 1.1.94 f.20,- per dagdeel (=20% korting).

Pieter Goene.

El Kroppo - 1992

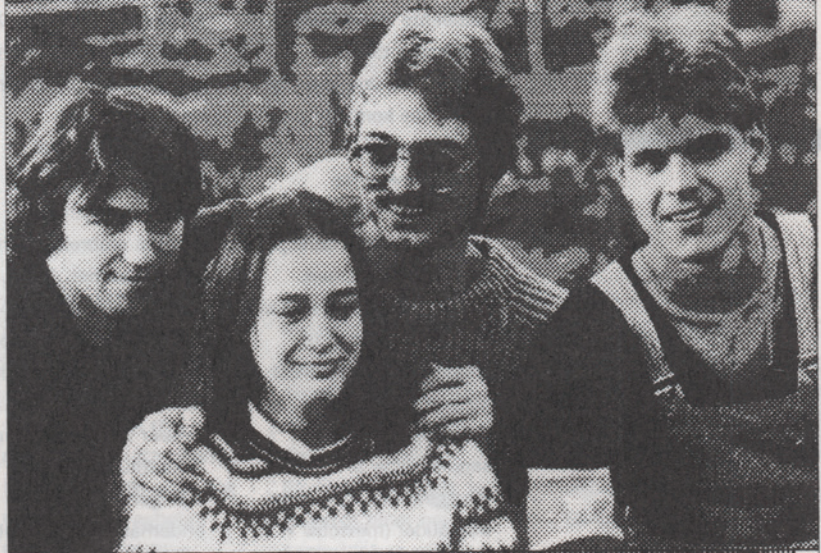
Fade Out - 1988

Twangbar Heads - 1986

Speed of Life - 1984

Circle - 1983

Joe's Service Station - 1977

GEEN SNEEUW GEEN LAWINE

Piet van Vugt

Om precies aan de weet te komen hoe het nou eigenlijk is met het standpunt van de gemeente Gorinchem met betrekking tot de popmuziek, doe je er het beste aan contact op te nemen met de verantwoordelijke wethouder. Even die telefoon pakken denk je dan en een afspraak maken om een stuk of wat scherpe vragen af te kunnen vuren. Dat werd terugkomen van een kouwe kernis: Bij de secretaresse al teruggefloten, omdat de wethouder (mevrouw W.C. Voorsluijs-Schermers) een erg goed gevulde agenda had. Nou was ik ook zo dom om tegen die secretaresse te zeggen, dat het weliswaar om een interview ging, maar dat ze (de wethouder) daar nou niet te zwaar aan moest tillen. De secretaresse dacht toen waarschijnlijk dat het om een ondergeschoven stenciltje ging en daar kreeg ik haar niet meer van af. Ze stelde voor om de vragen maar te stellen aan iemand van Culturele Zaken. Dan zou het ook wel goed komen.

En dat kwam het ook. De telefoniste bracht me bij Cultureel

Ambtenaar Annemari Lether, tevens secretaris van de Culturele Raad, een raad die tijdens de vragen een belangrijke rol zou gaan spelen. Problemen Kruithuis Om maar met de deur in huis te vallen, gooide ik direct de klachten van gebruikers van het Kruithuis op tafel: moeilijk toegankelijk wegens ontbreken van een beheerder. De ambtenaar was daar duidelijk over: het liep inderdaad niet hoe het moest lopen met het beheer van Oefenruimte 't Kruithuis. Er zijn overigens onderhandelingen met anderen om dat beheer in goede banen te kunnen leiden. Binnen een of twee maanden zal het definitieve plan bekend gemaakt kunnen worden. Dan zullen de huidige weerstanden voor een groot deel opgelost zijn.

Om van de hak op de tak te springen, sneed ik daarna de teleurstelling van Pop Promotie Gorcum (destijds) aan, omdat de Stichting zich op had moeten heffen wegens een telkens afnemende subsidie. Dat werd door Annemari radikaal tegengesproken. "Pop Promotie's subsidie is niet afgebouwd en is elk jaar op hetzelfde niveau

gebleven. Zij wilden echter meer subsidie wegens hogere kosten en dat zat er niet in." Een beetje een ander verhaal, dan we van de hand van PPG voorman Aart Roza hoorden, maar niettemin verdween wel een belangrijk organisator van popconcerten in Gorinchem, waar eigenlijk niks voor terugkwam (op non-commercieel gebied dan). Annemari haalde ook nog aan, dat andere goede initiatieven (SOP, Stichting Workshops), die in het verleden ook hun best deden om in Gorcum de popmuziek te promoten ook opgeheven zijn in de loop der tijd, niet vanwege geldtekort, maar bij gebrek aan belangstelling! Daarmee werd min of meer aangegeven, dat een Jongeren centrum zoals in Nieuwendijk funktioneerde in Gorcum eigenlijk niet mogelijk is, omdat er waarschijnlijk te weinig belangstelling voor is. Een vreemde zaak voor een stad van 30.000 inwoners. Annemari Lether vond dat ook en was eigenlijk verbaasd, dat een podium in een

dorp als Nieuwendijk wel draait. "In Gorcum willen we best voor de mogelijkheden zorgen, maar de personen die wat willen organiseren

zien we niet. Geld is lang niet het grootste probleem om wat van de grond te krijgen.

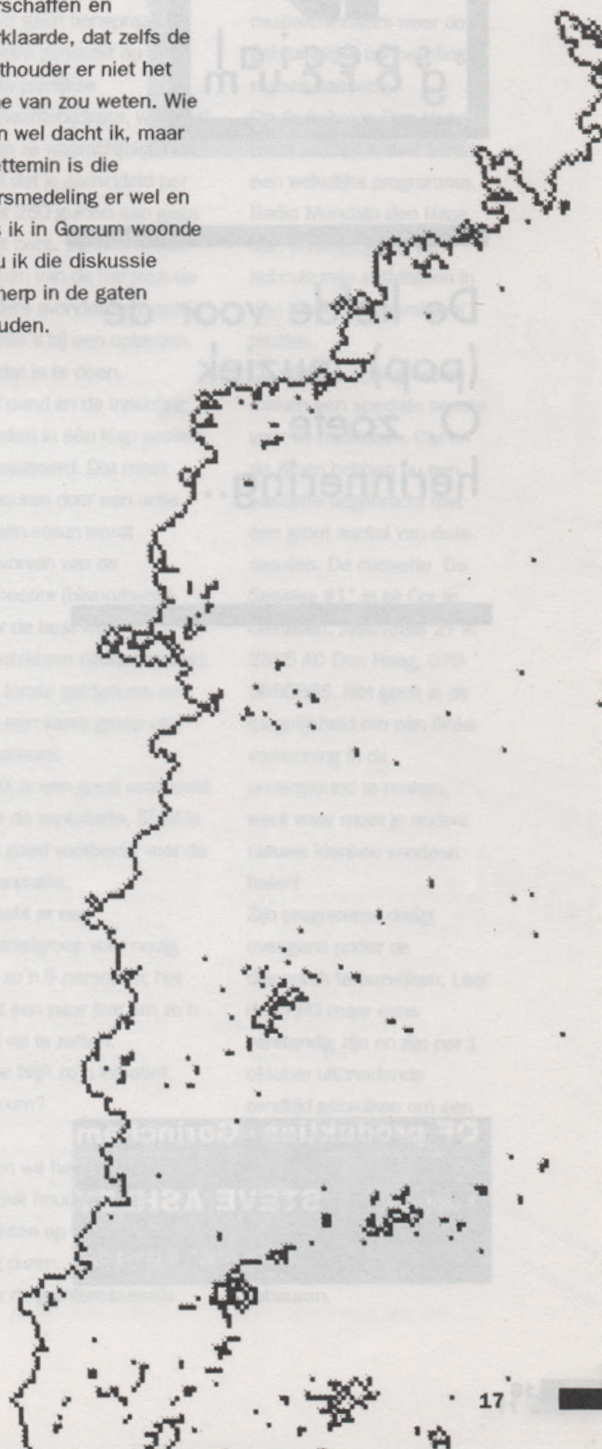
A Is Gorcumse jongeren wat aan willen pakken, zouden ze bijvoorbeeld zitting kunnen nemen in de Culturele Raad. Een Raad die bestaat uit negen personen en waarin een zetel gereserveerd is voor de popmuziek. Die zetel is al drie jaar onbemend (!). De Culturele Raad verleende in het kort ondermeer subsidie aan Jongpop 91 en een sympathiebijdrage aan Baroque, om hun opnamen in Duitsland mogelijk te kunnen maken. Naast een adviesfunctie aan de Gemeenteraad heeft de Culturele Raad een eigen budget, dat gebruikt kan worden. Kleine normale verzoeken worden behandeld en in veel gevallen toegekend. Maar

als er geen verzoeken komen kan de Culturele Raad ook niks toekennen."

T ot zover Annemari Lether en het beleid van de Gemeente Gorcum. Na deze toelichting heeft Gorcum nog geen eigen Jongeren centrum natuurlijk, maar het is ronduit schandalig dat die zetel in de Culturele Raad niet bezet wordt. Of het is desinteresse of onwetendheid. Dat laatste is met deze tekst uit de wereld. Misschien moet er in de Arkelstad wel een goed onderbouwde stichting komen, die de initiatieven neemt. Dan kan er beter een vuist gemaakt worden. Een enkeling kan wel kritiek hebben, maar hij of zij bereikt niks, als er geen achterban is. Wat dat betreft is het jammer dat Gorcums kollektief SOP er niet meer is. Daarbinnen had een vuist gemaakt kunnen worden, die de voorkeur van de Gorcumse muzikanten naar buiten had kunnen brengen. Er is nog een kans, want onlangs heeft de Gemeente het Tuighuis, een schitterend pand aan de Boerenstraat aangekocht. Men deelde aan de pers mee, dat het gebruikt zou gaan worden voor

ondermeer woonruimte en culturele activiteiten. Een podium of een theater denk je dan meteen. Ambtenaar Annemari Lether kon daar geen duidelijkheid over verschaffen en verklaarde, dat zelfs de wethouder er niet het fijne van zou weten. Wie dan wel dacht ik, maar niettemin is die persmedeling er wel en als ik in Gorcum woonde zou ik die discussie scherp in de gaten houden.

Vooralsnog moet er eerst een front gevormd worden, want anders gaat het waarschijnlijk weer aan de deur van de popmuziek voorbij.

De liefde voor de (pop) muziek O, zoete herinnering...

OF producties - Gorinchem

7 september

STEVE ASHLEY

„De Krab”, 8 uur, f 5,—

Ik weet nu nog
steeds niet of ik
me wel met
cultuur bezig
hield toen ik,

lichtjaren geleden, mij bemoeide met het besturen van het Open Jongeren Centrum Moksha in de aloude Arkelstad. Ik weet wel, dat er telkens andere schilderijen aan de muur hingen, maar die waren gemaakt door stadgenoten, die weliswaar een subsidie regeling in stand hielden, die bestemd was voor beeldend kunstenaars, maar die mij van hun kunstzinnige bedoelingen toen al niet overtuigden; echt beroemd is niemand van hen dan ook geworden.

En van deze kunstmakers had het goed begrepen, die wist hoe hij onsterfelijk moest worden: hij schilderde zijn "Gezicht op de brandende stad Gorinchem" rechtstreeks met latexverf op de muur. Later is ook deze schildering weg gehaald, maar dat kwam weer niet door het gebrek aan kwaliteit van het schilderstuk, maar door de overlast die de maker ons met zijn dronken hoofd steeds bezorgde en de daaruit voortvloeiende gevoelens van haat. Weet je nog wel, Adriaan?

Voor er nu allerlei mensen gaan protesteren, zeggende: "Die

Van der Kind heeft helemaal nooit iets betekend voor de popmuziek in deze stad of voor het draaiend houden van het Jongeren centrum, hoe komt de fantast er bij!", moet ik direct bekennen dat dat in grote lijnen waar is. Ik zat weliswaar in het bestuur, maar behalve het bijwonen van rijkelijk met gesubsidieerd bier overgoten vergaderingen en het draaien van een "barbeurt" per weekend deed ik er niet veel aan. Aan het organiseren van pop concerten al helemaal niet, alhoewel ik er wel bij was als op maandagavond de naar roem en geld hunkerende orkesten het bestuur belden met de vraag of ze op konden treden. Dat vergeet ik namelijk nooit, dan kwam de lolbroek in de heren bestuurderen boven. Piet A. nam de telefoon op, en zei na het aanhoren van het hele verhaal: "Een moment hoor, u spreekt nu met de portier, ik zal u even doorverbinden." Vervolgens nam dan Anton M., nerveus aan zijn snor plukkend, de hoorn over, luisterde naar wederom het verhaal en

sprak dan: "Popmuziek? O, zeg dan dan direct, u spreekt nu met de afdeling poppenspel. Een ogenblik." Na Anton kwam dan Hans B. nog een rotgeintje ophangen en deed Joop V. de laatste duit in het zakje. De manager of woordvoerder van de band in kwestie legde dan in arrenmoede de telefoon maar neer. Diverse veelbelovende carrières zijn daar op steeds verder uit de hand lopende maandagavonden ruw geknakt.

Toch heeft het Jongeren Centrum Moksha een naam opgebouwd. Bij de leden van de Koninklijke Harmonie de Bazuin, bijvoorbeeld. Toen namelijk de subsidie kraan om allerlei redenen werd gesloten en het Jongeren Centrum in Gorinchem voorgoed geschiedenis werd, een geschiedenis overigens die door velen nooit, nooit vergeten zal worden, werd het gebouw overgedaan aan de Koninklijke Toeterears, die er een oefengebouw van maakten. Dat daar een nogal rigoureuze verbouwing aan vast zat laat zich raden. Een poptempel laat zich niet zonder grondige

verminking tot een Fanfare tent transformeren. In die tijd werd ik steeds opgebeld door een andere lolbroek, Frits S., verslaggever van het Nieuwsblad voor Gorinchem en bestuurslid van De Bazuin: "Jaap, we hebben weer een pond hasj en twintigduizend kapotjes gevonden in die spelonk van jullie, kom je die even ophalen?" Frits sprak altijd over "jullie", alsof hij het over een heel ander soort mensen had. Gelukkig! De beste en langst blijvende naam heeft Moksha gelukkig opgebouwd bij de ware muzikliefhebber. In de loop der jaren, namelijk, werd Moksha onderdeel van het zogeheten "clubcircuit" waar alle bands, die ook maar iets te betekenen hadden of die een belofte inhielden, optraden. Zo hebben we vele groepen in de wieg van hun carrière mee mogen maken.

En niet alleen Nederlandse bands. Er was een soort samenwerking met Frank van der Meijden, later bekend als manager van Doe Maar, eerder ook in de weer met de overgetelijke CCC Inc. en de Slumberland Band, die allerlei veel belovende Engelse groepen voor een grijpstuiver naar

Nederland haalde, om hier twee weken rond te toeren. Deze groepen deden steevast ook Moksha aan, zodat we in die tijd bijvoorbeeld hebben kunnen genieten van Marsupilami, die zelfs twee keer kwamen spelen en een feest veroorzaakten waarvan de echo's nu soms nog tussen de huizen van de steeg te horen zijn, van de Jess Rhoden Band, van de Woods Band en zelfs van America, een engels/amerikaans trio van wie de hit "Horse with no name" nog steeds veel wordt gedraaid op de radio.

Hoogtepunt in het hele Mokshagebeuren waren de twee grote strandfeesten op het Merwede strand in juni 1975 en juni 1976. Deze feesten waren gratis toegankelijk, duurden de hele dag en er traden groepen op als de Woods Band, Slumberland Band en de toen al "gouwe ouw'e" Armand, bekend van het nog immer aangrijpende "Ben Ik Te Min". Deze, door duizenden bezochte, feesten luiden eigenlijk het einde in van de "ludieke" zeventiger jaren, gevuld met geweldige muziek en grote feesten. De strandfestivals werden

zeer gewaardeerd, ook door de regionale pers. Alleen in De Gorcumse Courant schreef de zure popredacteur (die, naarmate hij langer gitaar speelt en nog steeds nergens mag optreden, steeds zuurder stukjes gaat schrijven): "4 "Dit strandfeest is zeker voor herhaling vatbaar. Alleen hopen we dat een ander het dan presenteert. De microfoonzieke slijmerd die dat nu deed kunnen ze beter in de Merwede smijten." Die slijmerd was ik. O, zoete herinnering...

Jacob van der Kind

(jarenlang inwoner van Gorinchem, momenteel elders woonachtig. Naast bestuurslid van Open Jongeren Centrum Moksha, ook presentator van de twee Strandfestivals)

De Emigranten

Wonen in Gorinchem is niet bijzonder. Dat verandert als de

Slimmerick verschijnt in de vorm van een bijzondere "Gorinchem editie", want er is namelijk altijd iets van een "Wij tegen de rest" bij de liefhebbers van popmuziek in Gorinchem en bij hen die in de omliggende dorpen woonachtig zijn. Onlangs nog werd in de Slimmerick gerefereerd aan het Gorinchemse dédain over popmuziek aan de overkant van de brug. Of de mogelijke minachting en de beschuldiging van de Slimmerick; terecht zijn laten we in het midden. Dat moet iedereen voor zich maar uitmaken. Wel laten we enkele oud-regiogenoten aan het woord die enkele jaren geleden het Land van Heusden en Altena verlieten om zich in Gorinchem te gaan vestigen.

Gitaristen
Om tijd te besparen werd de telefoon ter hand genomen om wat vragen

te stellen. Op het van tevoren samengestelde lijstje stonden drie namen, waarbij tenminste 1 opvallende gelijkenis was. Alle kandidaten speelden en spelen nog steeds gitaar. Met Paul Waakop Meyers kon jammer genoeg geen verbinding gemaakt worden. Zijn vakantie zorgde ervoor dat tot vervelens toe het antwoord-apparaat ingesproken kon worden, zonder één stek verder te komen. Bij Ben de Lange en Wim Krauweel was het succes groter. Tijdens zijn Nieuwendijkse tijd was Ben de Lange de drijvende kracht achter de gelegenheidsformatie "Eenmalig", die vanwege groot succes meerdere malen in Jeugdsoos Nieuwendijk (later gewijzigd in Xinix) optrad. Een vervolg op deze band is er nooit gekomen. Wel heeft Ben plannen om in Gorinchem iets van de grond te tillen. Hij denkt er aan om iets op jazz-gebied te gaan doen in de horeca-gelegenheid "De Knijp".

Wim Krauweel (ex Andel) kennen we nog als gitarist van Plakband en Loop. Na zijn overstap naar Gorinchem bleef hij nog een tijd actief in

laatstgenoemde band. Na de split van Loop speelde hij in Twangbar Heads, The Twang en in een serie soul/funkbands.

Niet optimaal

Zowel Ben als Wim kregen de centrale vraag: "Is het voor (pop) muzikant een voor- of een nadeel om in Gorinchem te wonen?" voorgelegd. Ben: "Het enige voordeel van Gorinchem is dat alles wat dichter op elkaar zit. Als muzikant zie ik aan het wonen in Gorinchem geen voordeel zitten. Je kunt er wel wat makkelijker gaan stappen en naar Live-muziek luisteren, maar bijzonder is het niet. In Gorinchem zijn ze sterk in het programmeren van establishment-muziek. De programmering is op een groot publiek gericht, waardoor je om de haverklap Hans Dulfer tegenkomt. Onbekende bands trekken geen publiek en worden daardoor veel te weinig geprogrammeerd." De teneur van het antwoord van Wim wijkt weinig af van Ben. "Voor een muzikant zitten er echt geen voordelen aan het

wonen in Gorinchem. Er bestaat nauwelijks een scene en al zou die bestaan dan zou ik daar toch naast staan. Met mijn huidige band heb ik zelfs een aantal keren in de Tol gespeeld, omdat "Het Kruithuis" niet optimaal functioneert Qua organisatie en akoestiek. Voor een echte muziekliefhebber is Gorinchem ook niet het 'je van het'. Er wordt veel teruggevallen op ouwe bands.'

Lood om oud ijzer.

Uit de antwoorden van Ben en Wim blijkt dat het niet uit maakt waar je woonachtig bent. Spetteren doet het echter zelden. Incidenteel steken wat zalen en bands even boven het maaiveld uit, om daarna weer in de grijze massa onder te duiken. We hadden het graag anders gezien. Superieur hoeft provinciestad Gorinchem zich niet te voelen. Andersom geldt dat het "Platteland" niet onderliggend aan Gorinchem is.

Bert Strik

De Kapper
&
boetiek
De Blauwe
Vlinder

Kwaliteit in

andacht
handeling
creativiteit

Heerlijkheid straat 5 - Giessen - 01832-1409

House of Sound

Een kleine zaak,
groot in service en kwaliteit

- Keuze uit meer dan 1000 CD's van Pop, Rock, Jazz en Blues
- Iedere week nieuwe House binnen op CD en 12 inch
- Verkoop van import CD's
- De nieuwste op het gebied van Heavy Metal, House, Punk en Hardcore (ook videobanden)

Inkoop en inruil CD's mogelijk, vraag naar onze voorwaarden. Wij leveren ook op bestelling

Boerenstraat 6 - (Achter de kerk)

Telefoon 01830-33085

Oude lullen op video?

Jazeker; het geslaagde SLIM festival met tal van nostalgische regiorockers nu op video verkrijgbaar en dat voor niks dus, tenminste als je zelf een VHS band bij Henk van Stigt inlevert.
bel Henk op 01833 - 1765

BEKEND MET ELK INSTRUMENT

UNIEK IN MUZIEK

ommer

MUZIEKCENTRUM

Sinds 1919

Arkelstraat 41
4201 KB Gorinchem
Telefoon: 01830-31707
Telefax: 01830-31575

Gorcumse- Muziekschool: mogelijkheden te over?

Piet van Vugt.

Het lukte niet om tot de kern van de Muziekschool door te dringen.

Toen ik poolshoogte probeerde te nemen van de stand van zaken rond eventuele lessen lichte muziek, bleek de directeur (P. Kriel) ziek en zijn plaatsvervanger op vakantie. De telefoniste kon wel mededelen, dat de Muziekschool in Gorinchem sinds een aantal jaren een workshop gitaar heeft. Onder leiding van docent Eddy

Driesenaar musiceren op een aantal groepen. Ook bij docent Driesenaar weinig wijzer geworden over het beleid van de Muziekschool en maar wel meer informatie over gehoord die workshop. Driesenaar heeft zelf een klassieke opleiding gevolgd, maar schoofde zich de afgelopen tien jaar om tot docent lichte muziek. Hij heeft op zaterdagmiddag 4 groepen onder zich: een groep starters (die al wel een beetje klassiek geschoold is), een groep gevorderden, een groep hardrock en een groep bluesrock. Totaal zo'n achttien leerlingen. Deze

gitaarworkshop van de Muziekschool draait inmiddels al zo'n 7 jaar. Aan het eind van het seizoen wordt er in de regel een soort uitvoering gegeven, zoals wij die ook kennen van de combo's van onze Muziekschool. Verder treden de groepen ook wel eens op bij openingen of presentaties. Tijdens de lessen worden ze bijgestaan door een bassist, toetsenist en een drummer (allen ook leerlingen van de Muziekschool), niet alleen ter ondersteuning, maar ook om wat bij te leren. Er bereikten docent Driesenaar nog geen signalen, dat het aanbod lessen lichte muziek uitgebreid gaat worden. Wat hem betreft mag dat rustig. Wat de Gorcumse muzikanten betreft ook natuurlijk. Aan de workshop, doen gitaristen van diverse leeftijden mee. Het gros is weliswaar beneden de twintig, maar ook 20+-ers spelen mee. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met de Muziekschool (01830-31976) of Eddy Driesenaar (01831-1174). Niet gedacht, dat Gorcum deze mogelijkheid in zich had.

22

special
gorcum

Muziekproject in de Haarhorst

Sinds een aantal maanden is op buurthuis "de Haarhorst" een muziekproject aan de gang. Eén maal per week; op dinsdagavond worden er drum, gitaar en baslessen gegeven aan circa 12 leerlingen. De werkwijze is als volgt. De leraren hebben een opzet gekozen waarbij in een zo kort mogelijke tijd een goed resultaat geboekt kan worden. Dit betekent dat de nadruk, vooral bij drums, gelegd wordt op direct spelen. In eerste instantie bepaalt de leraar wat er behandeld wordt, daarnaast is er alle ruimte voor de leerlingen om zelf met ideeën te komen. Er wordt gewerkt met 2 leerlingen per uur, dus ieder een half uur waarbij men elkaars verrichtingen kan volgen. Het streven van dit project is om in een betrekkelijk korte tijd verbanden te leren zien en patronen van bestaande nummers te herkennen. Dus techniek/vaardigheden én het toepassen van dit alles in een nummer. Binnenkort zullen hiertoe workshops georganiseerd

worden met de drummers, gitaristen en bassisten. Verder worden er activiteiten georganiseerd op het gebied van workshops met bekende muzikanten. Voor de gitaristen is onlangs Ben Blauw geweest en op vrijdag 27 maart zal Golden Earing drummer Cesar Zuiderwijk aantreden. Kortom, er gebeurt een hoop! Wil je meer weten bel dan naar Gert-Jan van Pelt 01830-23912

Hans Jongenotter

gorumspecial

Wel watersportstad, geen muziekstad?

Wij zijn een drie maanden oude viemansformatie "Midtown Midget" opererend in Gorcum. We zijn voortgekomen uit een 10 koppige schoolband van de Oude Hoven. Na het gevoel te hebben daarin ons zogenaamde 'ei' niet meer kwijt te kunnen, zijn we met z'n vieren op zoek gegaan naar een oefenruimte. We kwamen al snel uit bij SLIM en hebben daar een paar keer geoefend. Vanwege de bereikbaarheid en kosten vonden we de Tol echter minder ideaal. Aangezien wij allen scholieren zijn en dus niet de meest draagkrachtige personen, waren we helaas genoodzaakt het dichter bij huis te zoeken, in Gorinchem dus. De keus was als volgt:

drumstel of iets van gitaar versterking. Daar wij niet over een auto beschikken viel deze mogelijkheid af.

- de Haarhorst:

Dit was en is voor ons de uitkomst; goedkoop, dichtbij, voorzien van al het benodigde (electrische piano, drumstel, bas versterking, gitaar versterking, zanginstallatie én de mogelijkheid om ergens de bongo in een hoekje te laten staan.) Bovendien kom je door die spullen nog eens voor: aangename verrassingen te staan: toen we aan het oefenen sloegen bleek opeens dat onze trompettist ook nog toetsen kon spelen. Zelf speel ik naast de bas ook een nummertje gitaar (die hangt er ook evenals de basgitaar). Het bleek voor ons dus ideaal. Bovendien kunnen we er op het fietsje heen, alles staat er netjes en sinds kort is er ook een demo-mogelijkheid: gratis

gebruik van cassetdeck. De ruimte is niet groot, maar dat is geen echt probleem. De huur is laag, dat is natuurlijk ook geen probleem. Het nadeel van de Haarhorst is de tijd dat je er terecht kunt. Die is heel beperkt: van 12:00 tot 17:00 uur én niet in de week-einden. Als scholieren hebben wij het geluk soms wel een middagje vrij te hebben en dan kunnen we er gewoon terecht. Er zijn ook afspraken: iedere band heeft zijn eigen middag en je hoeft dus niet bang te zijn dat iemand anders je plaats inpikt. Goed dan nog iets over wij. Want wij zijn Midtown Midget bestaande uit: RikJan Scheele - trompet en ... juist: toetsen Emiel de Jong - drums Saïd Souissi - zang/ bongo Henri van Faassen - bas/gitaar Wij spelen eigenzinnige,

experimentele, vrolijke, maffe muziek met aandacht voor de podiumact. We hanteren hierbij allerlei stijlen: blues-punk-ska-rock-rai (met arabische teksten). Het felt dat we geen gitarist hebben ervaren wij niet als een gemis ... eerder als een grotere experimentele (in de zin van bijzondere bezetting, teksten of tunes) vrijheid. De Haarhorst heeft ons bovendien, net als andere beginnende bands, de kans gegeven te laten zien wat we in huis hebben op het Jong Pop festival. Dit is momenteel de enige mogelijkheid in Gorinchem. Eigenlijk is dat schandalig!

Henri van Faassen

(Henri is tevens crewlid van Freakfarm and the Lunatics en redaktieelid van het gelijk luidende fan-club-blad). Midtown Midget is via hem te boeken: 01830-28687)

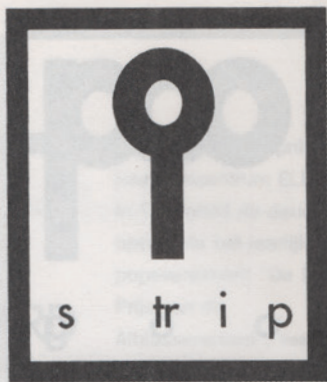
Naar mijn gevoel is het nog pas geleden dat ik Gorkum frequenteerde. Ik ging er naar de ULO, bezocht de vele kroegen en verveelde me. Een dorpling in de stad. Ontheemd voelde ik mij zonder meer, klein en nietig daarbij. De enige manier om die grootstedelijke randstadverdrijving te verzachten vond paste ik me tegelijk aan. De stedelingen vonden het we; grappig, zo'n boertje dat niets leuk bleek te vinden. Men leek in die houding te herkennen wat men zelf ook zo angstvallig koesterde: negativisme. In die jaren was het usance om zo min mogelijk op te vallen. Een echte Gorkummer kon het zich nooit veroorloven om ergens enthousiast over te zijn. Iets leuk vinden? Onmogelijk. Ergens van onder de indruk zijn? Uitgesloten. Ik begreep er niets van. Alle indrukken die ik in het urbane milieu opdeed vond ik fantastisch, nieuw, indrukwekkend. Het meest lullige bandje inde kolfbaan: ik vond het te gek! Een stukje in het 'Buitenbeentje': Veer ging uit zijn dak! Maar mijn Gorkumse kompanen? Nee, die vonden het allemaal maar niks. Men reageerde als een dooi blik en ik bleef in verwarring achter. Mijn afwijkende gedrag moest een duidelijk voortvloeienuit mijn naïeve geest. Mijn enige oplossing voor mij was te worden zoals zij. Ik werd vervolgens oppervlakkig en verliet met opgeheven hoofd De Stad. Mij kreeg niemand meer gek! Door allerlei omstandigheden keerde ik vele decennia later terug in het stadje aan gene zijde van de Merwestroom. Hoewel geresocialiseerd ben ik nog niet vergeten hoe me te gedragen in de Arkelstede. Koel en grootsteeds kijkend wandel ik door de sloppen en stegen. Veer schraapt bood. De eerste winkel die ik binnenstap is de melkboer. "Een litertje halfvol zeker, meneer?" Vriendelijk kijkt de zuiveldetaillist mij aan. "En een fijn stukkie jonge kaas, zeker weer, meneer. Lekker vette?" "Eh... Ja graag, melkman." Ik vlucht de winkel uit. Verdornde middenstanders, denk ik nog en loop door naar Sommer. "Zozo, Bertjan, alweer door de snaartjes heen? Toch 'ns wat minder rauw gaan spelen joh." Ik betaal; krijg ongevraagd een BTW-bon en ga ik sprakeloos naar buiten. Dan maar naar de kroeg, even onderduiken in de massa. Maar de deur slaat nog niet dicht of mijn tripeltje staat al klaar. "Asjeblijf, Bert, van de zaak. En gefeliciteerd met je verjaardag." Als ik in paniek rond me heen blik, kijk ik in allemaal lachende gezichten. Ik knijp me in de arm, maar word niet wakker. Het is een nachtrierrie. Gorkum is gewoon een gezellig dorpie, maar dan iets verder weg.

Veer.

NS

Sound - Light - Video

Tel: 04926 - 1272

MAATCASSETTES VAN STUDIO-KWALITEIT

R.C.S./The cassette Masters is marktleider in productie van blanco en gespeelde maatacassettes. Dat heeft te maken met een unieke prijs/kwaliteitverhouding, 2 com plete geluidstudio's en 210 Nakamichi's, twee gespecialiseerde geluidstechnici en een hoop extra's zoals het Pro-Dat mastersysteem.

- alle masterformaten aanwezig (analoog/digitaal) ruisreductie: Dolby A/B/C/SR, DBX I/II, Telcom
- stabiele gepatenteerde cassette-behuizing
- hoogwaardige bandsoorten (BASF & Agfa)
- gecomputeriseerde kwaliteitscontrole
- concurrerende drukwerk tarieven
- levertijd blanco cassettes binnen 36 uur
- alle lengtes en soorten cassettes leverbaar
- scherpste tarieven in Nederland
- folder plus prijslijst op aanvraag

RCS

the Cassette Masters

reallimecassette-copy service

Samuel Mullerpl. 9a - 3023 SK Rotterdam

010-4777872

drukkerij okz c.v.

ontwerpen - lay-out - drukwerk

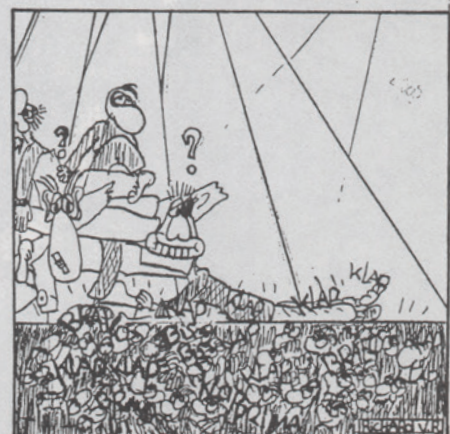
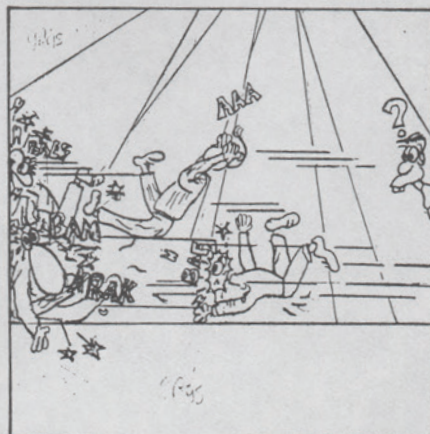
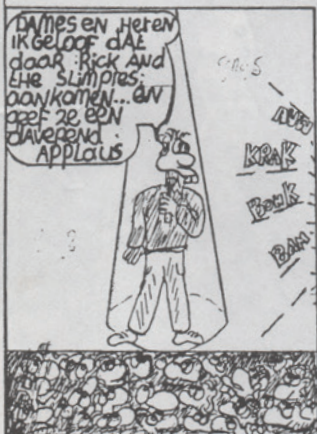
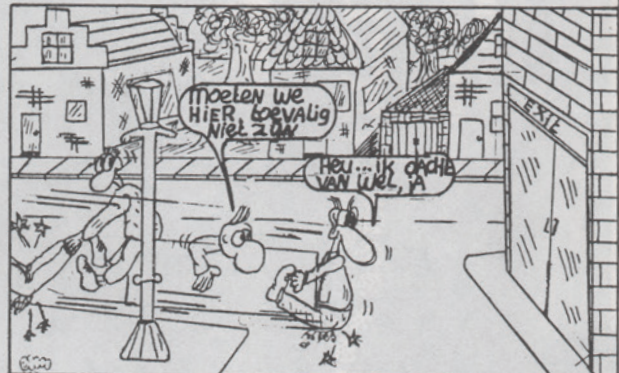
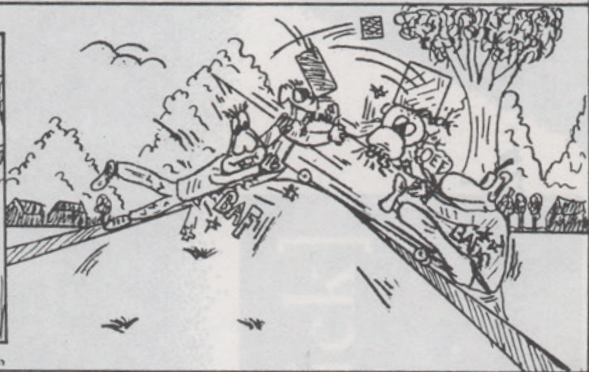
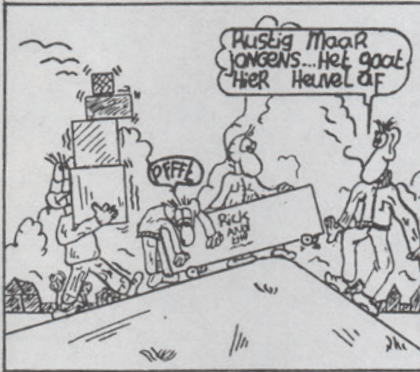
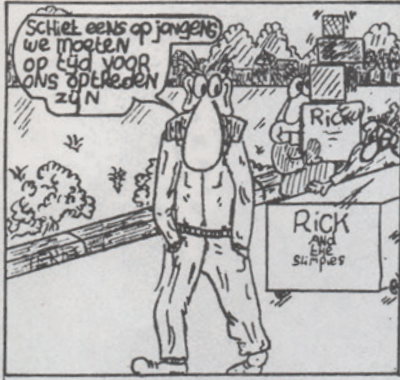
goirkestraat 141 5046 gg tilburg
tel. 013-365976

ABN·AMRO *De bank*

De bank voor betalen • De bank voor sparen • De bank voor lenen • De bank voor beleggen.

rick and the slimpies

POETRYALD
GOOLINEM

Popkollektief

SLIM

40 Jaar!

SLIMWEB.ORG

Ronald van der Ende
Rijkswal 26
4281 JN Woudrichem

S L I M
TOL 1 - 4251 PX - WERKENDAM

